

Paulus brev till galaterna

I Kapitlet

Hälsning. Paulus är förvånad över galaternas avfall från evangelium och framställer sin lära och sin tjänst så som av Gud.

Paulus, apostel, inte från människor, inte heller genom någon människa, utan genom Jesus Kristus och Gud Fadern, som har uppväckt honom från de döda,

Apg. 2:24, 32. Ef. 1:20. Kol. 2:12.

1 Thess. 1:10. Tit. 1:3. Hebr. 13:20.

2. och alla bröder, som är med mig till församlingarna i Galatien.

3. Nåd vare med er och frid från Gud, Fadern och från vår Herre Jesus Kristus,

Rom. 1:7. 1 Kor. 1:3.

4. som utgav sig själv för våra synder, för att han skulle ta oss ut ur den nuvarande onda världen, enligt Guds och vår Faders vilja.

Matt. 20:28. Gal. 2:20. Ef. 5:2.

Tit. 2:14. Hebr. 9:14.

5. Honom tillhör äran i evigheternas evighet. Amen.

6. Det förvånar mig att ni så snart avfaller från honom, som har kallat er i Kristi nåd, till ett annat evangelium!

7. Fastän det inte finns något annat, utan endast några som förvillar er och vill förvränga Kristi evangelium.

Apg. 15:1. 2 Kor. 11:4.

8. Men om vi eller en ängel från himlen predikade ett annat evangelium

för er, än det som vi har predikat för er, så vare han förbannad!

9. Så som vi redan förut har sagt, så säger jag än en gång: Om någon predikar ett annat evangelium för er än det ni har tagit emot, så vare han förbannad!

5 Mos. 4:2, 12:32. Ords. 30:6. Upp. 22:18.

10. Predikar jag nu till behag för människor eller Gud? Eller söker jag behaga människor? Om jag ännu ville behaga människor, så skulle jag inte vara Kristi tjänare. 1 Thess. 2:4. Jak. 4:4.

11. Men det skall ni veta, bröder, att det evangelium som blivit predikat av mig, inte är något mänskligt.

1 Kor. 15:1, 5.

12. Ty jag har inte heller fått det eller lärt mig det av någon människa, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus.

Ef. 3:3.

13. Ni har ju hört om mitt liv förut i judendomen, att jag då oerhört mycket förföljde Guds församling och försökte utrota den.

Apg. 8:3, 9:1, 22:4, 26:9. Fil. 3:6. 1 Tim. 1:13.

14. Och jag gick längre i judendomen än många av mina samtida i mitt folk och ivrade ännu mer än de för mina fäders stadgar.

15. Men då det behagade Gud, som från min moders liv avskilde mig och kallade mig genom sin nåd,

Jer. 1:5. Apg. 9:15, 13:2. Rom. 1:1.

16. att han ville uppenbara sin Son

genom mig, för att jag skulle predika evangelium om honom bland hedningarna. Jag rådgjorde då inte genast med kött och blod,

Matt. 16:17. 2 Kor. 4:6. Gal. 2:8. Ef. 3:8.

17. inte heller for jag upp till Jerusalem till dem som var apostlar före mig, utan jag for bort till Arabien och vände sedan tillbaka till Damaskus.

18. Sedan, efter tre år, for jag upp till Jerusalem för att lära känna Petrus, och jag stannade hos honom i femton dagar.

Apg. 9:26.

19. Men av de andra apostlarna såg jag ingen, utom Jakob, Herrens broder,

Mark. 6:3.

20. Och det jag skriver till er – se, Gud vet, att jag inte ljuger.

Rom. 1:9, 9:1. 2 Kor. 1:23, 11:31. 1 Thess. 2:5.

21. Därefter for jag till Syriens och Ciliciens trakter.

Apg. 9:30.

22. Men jag var till ansiktet okänd för de kristna församlingarna i Judéen.

23. Det enda de hörde var: Han som förut förföljde oss, han predikar nu den tro som han förut försökte utrota.

24. Och de prisade Gud för min skull.

2 Kapitlet

Paulus försvarar sin apostoliska verksamhet bland hedningarna och tillrättavisar Petrus.

Rättfärdiggörelsen genom tron.

Sedan, efter fjorton år, for jag åter upp till Jerusalem tillsammans med Barnabas, och tog då också Titus med mig.

Apg. 15:2.

2. Och jag for dit upp efter en uppenbarelse och lade fram för dem det evangelium, som jag förkunnar bland hedningarna, särskilt för de mera

ansedda, så att jag inte skulle löpa eller ha löpt förgäves.

Fil. 2:16.

3. Men inte ens Titus, som var med mig och som var grek, blev tvungen att låta omskära sig.

4. Ty några falska bröder hade smugit sig in och kommit med för att spionera på vår frihet som vi har i Kristus Jesus, för att de skulle föra oss till slaveri.

Apg. 15:24.

5. Men inte ens ett ögonblick gav vi vika för dem genom en sådan underkastelse, för att evangeliets sanning skulle bli bestående hos er.

6. Men vad angår dem som ansågs vara något – hurdana de tidigare varit, gör ingen skillnad för mig, Gud har inte anseende till person – så hade dessa, som ansågs vara något, inget att meddela mig.

5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7. Job 34:19.

Apg. 10:34. Rom. 2:11. Ef. 6:9.

Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

7. Tvärtom, då de såg att evangelium för de oomskurna var betrött åt mig, liksom åt Petrus för de omskurna

Apg. 13:46. Rom. 11:13.

1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

8. – ty han, som hade gett Petrus kraft till att vara apostel bland de omskurna, han hade också gett mig kraft bland hedningarna.

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Gal. 1:16. Ef. 3:8.

9. Och när Jakob och Kefas och Johannes som ansågs vara pelare, erfor den nåd, som jag hade fått, räckte de mig och Barnabas handen till gemenskap, så att vi skulle predika ibland hedningarna och de bland de omskurna.

10. Vi skulle bara tänka på de fattiga, vilket jag också har vinnlagt mig om att göra.

Apg. 11:30, 24:17. Rom. 15:25.

1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:1, 9:1.

11. Men då Petrus kom till Antiokia, gick jag öppet emot honom, ty han hade dragit på sig klagomål.

12. För innan det hade kommit några från Jakob, åt han tillsammans med hedningarna, men då de kom drog han sig tillbaka och höll sig undan, därför att han fruktade för de omskurna.

13. Och de andra judarna tog del i samma hyckleri med honom, så att också Barnabas blev indragen i deras skrymteri.

14. Men då jag såg, att de inte vandrade rätt enligt evangeliets sanning, sade jag till Petrus inför alla: Om du, som är en jude, lever på hedniskt vis och inte på judiskt, varför tvingar du då hedningarna att leva på judiskt vis?

Apg. 10:28, 15:10-11.

15. Vi är av naturen judar och inte hedniska syndare.

16. Men eftersom vi vet, att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom tro på Jesus Kristus, så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att vi skall bli rättfärdiga genom tro på Kristus och inte av laggärningar. Ty av laggärningar blir inget kött rättfärdigt.

Ps. 143:2. Apg. 13:38-39. Rom. 1:17. 3:20f.

Gal. 3:11. Hebr. 7:18-19.

17. Men om vi, när vi sökte efter att bli rättfärdiggjorda genom Kristus, själva blir funna som syndare, skulle Kristus då vara tjänare åt synden? Nej, inte alls!

18. Ty om jag på nytt bygger upp det som jag har rivit ner, då gör jag mig själv till en överträdare.

19. Ty jag har genom lagen dömt bort från lagen, för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus

Rom. 6:6. 7:4, 6, 8:2, Gal. 5:24, 6:14.

20. och jag lever, men inte längre jag,

utan Kristus lever i mig. För det liv jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.

Gal. 1:4. Ef. 5:2. Tit. 2:14.

21. Jag förkastar inte Guds nåd. Ty om rättfärdighet kommer genom lagen, så har Kristus dömt förgäves.

Hebr. 7:11.

3 Kapitlet

Fortsättning av läran om rättfärdiggörelsen genom tron.

Ni oförståndiga galater! Vem har trollbundit er, så att ni inte skulle lyda sanningen, ni som har fått Jesus Kristus målad för ögonen så som korsfäst bland er? Gal. 5:7.

2. Endast detta vill jag veta av er: Har ni fått Anden genom laggärningar eller genom trons predikan?

Apg. 2:38, 8:15, 15:8. Ef. 1:13.

3. Är ni så oförståndiga? Ni har börjat i Anden, vill ni nu sluta i köttet?

4. Har ni lidit så mycket förgäves? Om det nu är förgäves?

5. Han som nu ger er Anden och gör sådana kraftgärningar bland er, gör han det genom laggärningar eller genom trons predikan?

6. Så var det med Abraham, han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet.

1 Mos. 15:6. Rom. 4:3. Jak. 2:23.

7. Så vet ni nu, att de som är av tron, de är Abrahams barn. Rom. 4:11f.

8. Och Skriften har förutsett att Gud gör hedningarna rättfärdiga av tro. Därför förkunnades det glada budskapet i förväg för Abraham: I dig skall alla hedningar bli välsignade.

1 Mos. 12:3, 18:18, 22:18, 26:4. Apg. 3:25.

9. Så blir nu de som är av tron, väl-signade tillsammans med den troende Abraham.

10. För alla de som håller sig till lag-gärningar är under förbannelse. Ty det står skrivet: Förbannad är var och en som inte förblir vid allt det som är skrivet i lagboken, så att han gör det.

5 Mos. 27:26.

11. Men att ingen blir rättfärdig in-för Gud genom lagen, är uppenbart, ty den rättfärdige skall leva av tro.

Hab. 2:4. Rom. 1:17, 3:20.

Gal. 2:16. Hebr. 10:3.

12. Men lagen är inte av tro utan den människa som fullgör den, skall leva av den.

3 Mos. 18:5. Hes. 20:11.

Rom. 4:4-5, 10:5-6, 11:6.

13. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse, då han blev en förban-nelse för vår skull. Ty det står skri-vet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä.

5 Mos. 21:23. Rom. 8:3. 2 Kor. 5:21.

14. Detta för att Abrahams välsig-nelse skulle komma till hedningarna i Kristus Jesus och vi så skulle få An-dens löfte genom tron.

15. Bröder, jag vill tala efter män-niskosätt: När en människas testa-mente har vunnit laga kraft, är det ingen som kan upphäva det eller lägga till något.

Hebr. 9:17.

16. Nu var löfterna sagda till Abra-ham och hans säd. Han säger inte: och åt dem som kommer av din säd, som om han talade om många, utan så som om en: Och åt din säd, som är Kristus.

1 Mos. 12:7, 15:5, 17:7, 22:18.

17. Men det säger jag : Ett testa-mente, som tidigare av Gud har för-klarats giltigt med tanke på Kristus, kan inte upphävas av lagen som gavs fyrahundratrettio år därefter, så att

den skulle kunna sätta löftet ur kraft.

1 Mos. 15:13, 16. 2 Mos. 12:40-41. Apg. 7:6.

18. Ty om arvet förtjänades genom lagen, så gavs det inte genom löftet. Men åt Abraham har Gud skänkt det genom löftet.

Rom. 4:13-14.

19. Vad är då lagen till för? Den blev tillagd för överträdelsernas skull, till dess säden skulle komma som hade fått löftet, och blev skickad genom änglar i en medlares hand.

Rom. 4:15, 5:20.

20. Men medlaren är inte medlare endast för en, men Gud är en.

21. Är då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls! Ty om en lag hade blivit gi-ven, som kunde göra levande, så skul-le rättfärdigheten verkligen komma av lagen.

22. Men Skriften har inneslutit allt under synd, för att löftet skulle ges genom tro på Jesus Kristus åt dem som tror.

Rom. 3:9, 11:32.

23. Men förrän tron kom, var vi hållna i förvar under lagen, instängda, intill dess tron skulle komma att up-penbaras.

24. Alltså har lagen blivit vår upp-fostrare till Kristus, för att vi skall bli rättfärdiga av tro.

Matt. 5:17. Apg. 13:38. Rom. 10:4.

25. Men sedan tron har kommit, är vi inte längre under uppfostrare.

26. Ty ni är alla Guds barn genom tron på Kristus Jesus.

Jes. 56:5. Joh. 1:12. Rom. 8:15. Gal. 4:5.

27. För ni, så många som har blivit döpta till Kristus, har iklätt er Kris-tus.

Rom. 6:3, 13:14.

28. Här är inte jude eller grek, här är inte slav eller fri, här är inte man och kvinna, alla är ni ett i Kristus Jesus.

Joh. 17:21. Rom. 10:12. 1 Kor. 12:13.

Ef. 2:14-15. Kol. 3:11.

29. Och om ni nu tillhör Kristus, så är ni därmed Abrahams säd och arvingar enligt löftet.

1 Mos. 21:12. Rom. 9:7. Hebr. 11:18.

4 Kapitlet

*Lag och evangelium.
Guds barns frihet från lagen.*

Men jag säger: Så länge arvingen är barn, är det ingen skillnad mellan honom och en tjänare, fastän han är herre över alla ägodelarna, 2. utan han är under förmyndare och förvaltare ända till den tidpunkt som hans far i förväg har bestämt.

3. På samma sätt var också vi. Då vi var barn, var vi i slaveri under världens stadgar. Kol. 2:8.

4. Men då tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna, född under lagen,

1 Mos. 49:10. Matt. 5:17. Ef. 1:10.

5. för att han skulle friköpa dem som var under lagen, så att vi skulle få barnskapet. Joh. 1:12. Gal. 3:26.

6. Eftersom ni nu är söner, har Gud sänt sin Sons Ande i era hjärtan som ropar: Abba, Fader. Rom. 8:15.

7. Så är du nu inte mer slav utan son, och är du son, så är du också Guds arvinge genom Kristus. Rom. 8:16, 17.

8. Men den tid, då ni inte kände Gud, var ni slavar under dem som till sin natur inte är gudar.

1 Kor. 8:4, 12:2. Ef. 2:11-12.

9. Men nu, sedan ni har lärt känna Gud, ja, än mer, har blivit kända av Gud, hur kan ni vända åter till de svaga och torftiga stadgarna som ni på nytt vill bli slavar under?

1 Kor. 8:3, 13:12. Kol. 2:20. Hebr. 7:18.

10. Ni aktar på dagar och månader, högtider och år. Rom. 14:5. Kol. 2:16.

11. Jag fruktar angående er, att jag kanske har arbetat förgäves för er.

12. Bröder, jag ber er: Bli, så som jag är, eftersom också jag har blivit så som ni. Ni har inte gjort mig någon orätt.

13. Ni vet, att det var på grund av kroppslig svaghet som jag första gången predikade evangelium för er.

1 Kor. 2:3.

14. Och den frestelse, som jag led i mitt kött, den föraktade och avvisade ni inte, utan ni tog emot mig såsom en Guds ängel, ja, så som Kristus Jesus. Mal. 2:7. Matt. 10:40. Joh. 13:20.

15. Vad har det blivit av er saligprisning? Jag ger er det vittnesbördet, att om det hade varit möjligt, hade ni rivit ut era ögon och gett dem till mig.

16. Har jag då nu blivit er ovän, för att jag säger er sanningen?

17. De ivrar för er, men inte med god avsikt, utan de vill skilja er från mig, för att ni skall ivra för dem.

Rom. 10:2. 2 Kor. 11:2.

18. Det är alltid bra att ivra för det goda, och inte bara då jag är närvarande hos er.

19. Mina barn, som jag på nytt föder med smärta, till dess Kristus tar gestalt i er. 1 Kor. 4:15. Filem. 10. Jak. 1:18.

20. Jag önskade, att jag nu var hos er och kunde förändra min röst, för jag vet ingen råd med er.

21. Säg mig, ni som vill vara under lagen: har ni inte hört vad som står i lagen?

22. Ty det är skrivet, att Abraham hade två söner, en med tjänstekvinnan och en med den fria kvinnan.

1 Mos. 16:15, 21:1-2. Apg. 7:8. Hebr. 11:11.

23. Men den som var född av tjänstekvinnan var född efter köttet, och den

som var född av den fria var född genom löftet. Joh. 8:39. Rom. 9:7-8.

24. Dessa ord betyder något mera, ty de två kvinnorna är de två förbunden. Det ena kommer från berget Sinai och föder till slaveri och det är Hagar.

25. För Hagar är Sinai berg i Arabien. Det motsvarar det nuvarande Jerusalem, som lever i slaveri med sina barn.

26. Men det Jerusalem som är där ovan, det är fritt och det är allas vår moder. Hebr. 12:22. Upp. 3:12, 21:2, 10.

27. Ty det är skrivet: Var glad, du ofruktsamma, du som inte föder, brist ut och ropa, du som inte har några födslovändor. Ty den ensamma har många barn, fler än den som har man. Jes. 54:1.

28. Men vi, bröder, är löftets barn efter Isak. Rom. 9:7.

29. Men liksom den som var född efter köttet, då förföljde honom som var född efter Anden, så är det också nu. 1 Mos. 21:9.

30. Men vad säger Skriften? Driv ut tjänstekvinnan och hennes son. Ty tjänstekvinnans son skall inte ärva med den frias son. 1 Mos. 21:10, 12. Joh. 8:35.

31. Så är vi nu, bröder, inte barn till en tjänstekvinna utan till den fria.

5 Kapitlet

Frihetens bruk. Köttets gärningar och Andens frukter.

Stå därför fasta i den frihet som Kristus har frigjort oss till och låt er inte på nytt fångas under ett träl-domsok. Rom. 6:18. 1 Petr. 2:16.

2. Se, jag Paulus säger er: Om ni låter omskära er, skall Kristus inte vara till någon nytta för er. Apg. 15:1.

3. Och jag betygar åter för var och en som låter omskära sig, att han är skyldig att hålla hela lagen.

4. Ni har blivit skilda från Kristus, ni som vill bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden.

5. Ty vi väntar i Anden genom tron på rättfärdighetens hopp. 2 Tim. 4:8.

6. Ty i Kristus Jesus betyder det inget om någon är omskuren eller oomskuren, utan tro som är verksam genom kärlek. 1 Kor. 7:19. 2 Kor. 5:16. Gal. 6:15. Kol. 3:11.

7. Ni löpte bra. Vem har nu hindrat er, så att ni inte lyder sanningen? Gal. 3:1.

8. Sådan övertalning är inte från honom som har kallat er. Gal. 1:6.

9. Lite surdeg syrar hela degen. 1 Kor. 5:6.

10. Jag har den tilliten till er i Herren, att ni inte skall tänka på annat sätt. Men den som förvillar er, han skall bära sin dom, vem han än är. Gal. 1:7.

11. Bröder, om jag ännu predikar omskärrelse, varför lider jag då fortfarande förföljelse? Då vore ju korsets anstöt borta. 1 Kor. 1:23.

12. Jag skulle önska att de som upp-viglar er skulle stympa sig!

13. För ni är kallade till frihet, bröder. Låt bara inte friheten ge köttet något tillfälle utan tjäna varandra genom kärleken. 1 Kor. 8:9, 9:19. Gal. 6:2. 1 Petr. 2:16.

14. Ty hela lagen är fullbordad i ett ord, nämligen detta: Du skall älska din nästa som dig själv. 3 Mos. 19:18. Matt. 7:12, 22:39. Mark. 12:31. Rom. 13:9. Jak. 2:8.

15. Men om ni biter och äter på varandra, så se till att ni inte blir uppättna av varandra. 2 Kor. 12:20.

16. Jag säger: Vandra i Anden, så kommer ni inte att tillfredsställa vad köttet har begär till.

Rom. 6:12, 8:1f. 1 Petr. 2:11.

17. Ty köttet har begärelse mot Anden, och Anden mot köttet. Dessa två strider mot varandra, för att ni inte skall göra vad ni vill. Rom. 7:15f.

18. Men om ni leds av Anden, så är ni inte under lagen. Rom. 6:14, 8:2.

19. Men köttets gärningar är uppenbara: de är hor, otukt, orenhet, löslaktighet, 1 Kor. 3:3, 6:9. Ef. 5:3. Kol. 3:5.
20. avguderi, trolldom, ovänskap, kiv, avund, vredesutbrott, stridslystnad, splittringar, partisinne,

21. missunnsamhet, mord, drycken-skap, frosseri och annat sådant, så som jag säger i förväg vad jag redan har sagt: att de som gör sådant skall inte ärvä Guds rike.

1 Kor. 6:10. Ef. 5:5. Kol. 3:6 Upp. 22:15.

22. Men Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, tro, Ef. 5:9.

23. saktmodighet, återhållsamhet. Mot sådant är inte lagen.

24. Men de som tillhör Kristus har korsfäst sitt kött med dess lustar och begärelser. Rom. 6:6. Gal. 2:15.

25. Om vi nu lever i Anden, så låt oss också vandra i Anden. Rom. 8:5.

26. Låt oss inte söka fåfänglig ära, så att vi utmanar varandra och avundas varandra.

6 Kapitlet

Förmaningar och slutönskningar.

Bröder, om en människa råkar falla i någon synd, så bör ni som är andliga, upprätta honom i saktmodig* ande. Och ha akt på dig själv, så att inte också du blir frestad.

*tålig, fridsam. Rom. 14:1. 1 Kor. 3:1. 9:22.

2. Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.

Joh. 15:12. Rom. 15:1. 1 Thess. 5:14.

3. Om någon tycker sig vara något, fast han ingenting är, så bedrar han sig själv. 1 Kor. 8:2.

4. Men var och en bör pröva sin egen gärning, och då skall han ha sin berömmelse endast i sig själv och inte i den andre.

5. Ty var och en skall bära sin egen börda.

6. Den som blir undervisad i ordet skall dela med sig av allt gott med honom som undervisar.

1 Kor. 9:7-14. 2 Kor. 9:7.

7. Låt er inte bli vilseförda. Gud låter inte gäcka* sig. Ty vad människan sår, det skall hon också skörda.

*Behandla med förakt, håna, lura.

Ps. 62:13. Jer. 17:10. Matt. 16:27.

Luk. 16:25. Rom. 2:6.

8. Den som sår i sitt kött skall av köttet skörda förgängelse, men den som sår i Anden skall av Anden skörda evigt liv. 2 Kor. 9:6.

9. Och låt oss inte tröttna på att göra det goda, ty när tiden är inne skall vi skörda, om vi inte ger upp. 2 Thess. 3:13.

10. Medan vi nu har tid, låt oss göra gott mot alla, men framför allt mot dem som är våra medbröder i tron.

Ef. 2:11.

11. Se, hur långt* brev jag har skrivit till er med min egen hand.

*grekiska: stora bokstäver.

12. Alla de som vill ha ett gott anseende här i köttet, de tvingar er till omskärelse bara därför att de inte skall bli förföljda för Kristi kors skull.

Fil. 3:18.

13. Ty inte ens de som låter omskära sig håller lagen, utan de vill att ni skall låta omskära er, så att de kan berömma sig av ert kött.

14. Men må det vara långt borta ifrån mig att jag skulle berömma mig av något annat än av vår Herres Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.

Jer. 9:24. Rom. 6:6. 1 Kor. 1:31. Gal. 2:19.

15. Ty i Kristus Jesus gäller varken omskärelse eller förhud utan en ny skapelse.

1 Kor. 7:19. 2 Kor. 5:17. Gal. 5:6. Kol. 3:11.

16. Och alla de som vandrar efter denna regel, må frid och barmhärtighet vara över dem och över Guds Israael.

Ps. 125:5.

17. Härefter må ingen mer vålla mig bekymmer, ty jag bär på min kropp vår Herres Jesu märken.

2 Kor. 4:10.

18. Vår Herres Jesu Kristi nåd vare med er ande, bröder. Amen.

Sänt till galaterna från Rom.